Bibl.

DZIENNIK URZĘDOWY

Wojewódzkiej Rady Narodowej

W KOSZALINIE

Koszalin, dnia 15 maja 1976 r. Nr 5 Poz. 12-17

Treść:

Poz. 12

UCHWAŁA NR II/12/76
Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie
z dnia 23 kwietnia 1976 r.

W sprawie obniżenia stawek podatku od nieruchomości wymierzanego od budynków lub ich części zajętych na zakłady rzemieślnicze wymagające większej powierzchni użytkowej.

Na podstawie § 3 ust. 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 grudnia 1975 r. w sprawie wykonania przepisów ustawy o niektórych podatkach i opłatach terenowych (Dz. U. Nr 46, poz. 243 z 1975 r.) — Wojewódzka Rada Narodowa w Koszalinie uchwala:

§ 1

Obniża się o 20% stawkę podatku od nieruchomości wymierzanego od budynków lub ich części stanowiących własność osób fizycznych lub osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej i zajętych przez właścicieli lub użytkowników prowadzących zakłady w zakresie:

1) rzemiosła metalowego: odlewnictwo, brązownictwo, ślusarstwo usługowe, ślusarstwo produkcyjne, galwanizatorstwo, wytwarzanie wyrobów z drutu, łańcuchów i sprężyn, wytwarzanie wyrobów śrubowych i złącznych,
2) rzemiosła budowy maszyn i urządzeń: kotlarstwo, mechaniką maszyn,
3) rzemiosła środków transportowych: mechanika pojazdowa, wytwarzanie części zamiennych i akcesoriów do pojazdów mechanicznych, blacharstwo pojazdowe, lakiernictwo pojazdowe, mycie oraz smarowanie samochodów, motocykli i inne usługi nie związane z ich naprawą,
4) rzemiosła elektrotechnicznego i elektronicznego: elektromechanika związana z wyrobem i naprawą reklam neonowych, armatury i aparatury elektrotechnicznej,
5) rzemiosła chemicznego: wytwarzanie wyrobów chemicznych, wytwarzanie artykułów z zakresu przetwórstwa tworzyw sztucznych, wytwarzanie artykułów z gumy, wulkanizatorstwo,
6) rzemiosła materiałów budowlanych: betoniarstwo, wytwarzanie cegły, dachówek i pustaków, kamieniarstwo,
7) rzemiosła szklarskiego: wytwarzanie szkła technicznego i laboratoryjnego, wytwarzanie szkła gospodarczego, wytwarzanie i szlifowanie szkieł ozdobnych i kryształów, szklarstwo,
8) rzemiosła drzewnego: tartacznictwo, wytwarzanie płyt, sklejek, oklein i obłogów, wytwarzanie bindry, stolarstwo, wytwarzanie skrzyń i opakowań drewnianych, bednarstwo, kołodziejstwo, szkutnictwo, tapicerstwo,
9) rzemiosła włókienniczego: gremplarstwo, powroźnictwo,
10) rzemiosła skórzanego: garbarstwo skór bez włosa, wyprawa skór futerkowych, odświeżanie i renowacja wyrobów skórzanych, odświeżanie i renowacja wyrobów futrzarskich,
11) rzemiosła spożywczego: rzeźnictwo, wędliniarstwo, kuchmistrzostwo, usługowe wędzenie ryb i mięsa, młynarstwo, przemiał zbóż w wiatrakach i usługowe śrutowanie zbóż, piekarstwo, cukiernictwo, wytwarzanie cukierków i wyrobów czekoladowych, wytwarzanie napojów chłodzących,
12) rzemiosła budowlanego: instalatorstwo sanitarne i ogrzewania, instalatorstwo elektryczne,
13) rzemiosła rolniczego i obsługi rolnictwa: cała grupa,
14) rzemiosła gospodarki mieszkaniowej i komunalnej: chemiczne czyszczenie i farbowanie odzieży,

15) rzemiosła różnego: zabawkarstwo, fotografowanie, kosmetyka.

§ 2

Wykonanie niniejszej uchwały powierza się Wojewodzie Koszalińskiemu i organom administracji państwowej stopnia podstawowego.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1976 roku.

Przewodniczący
Wojewódzkiej Rady Narodowej

Władysław Kozdra

Poz. 13

UCHWAŁA NR II/13/76
Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie
z dnia 23 kwietnia 1976 r.

w sprawie ulg podatkowych z tytułu inwestycji dokonanych przez rzemieślników.

Na podstawie:
— art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o ulgach podatkowych z tytułu inwestycji (Dz. U. Nr 45, poz. 230),
— § 15 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 grudnia 1975 r. w sprawie ulg podatkowych z tytułu inwestycji (Dz. U. Nr 46, poz. 244),
Wojewódzka Rada Narodowa uchwala, co następuje:

§ 1

1. Wyłącza się z uprawnień do korzystania z ulg inwestycyjnych podatników wykonujących na obszarze województwa koszalińskiego następujące rodzaje rzemiosł:
— chemiczne z wyjątkiem wulkanizatorstwa,
— wytwarzanie wyrobów z drutu, łańcuchów i sprężyn,
— wytwarzanie silników spalinowych,
— wytwarzanie bindry,
— wytwarzanie pasmanterii,
— malowanie na tkaninach,
— dziewiarstwo maszynowe,
— wytwarzanie przewodów, zespołów, części zamiennych oraz elementów elektrotechnicznych i elektronicznych,
— wytwarzanie preparatów farmaceutycznych,
— wytwarzanie szyldów, tablic, tabliczek znamionowych i inwentaryzacyjnych,
— wykonywanie portretów z fotografii i światłokopia.
2. Wyłączenie, o którym mowa w ust. 1 nie dotyczy inwestycji już rozpoczętych.

§ 2

Podwyższa się łączną kwotę ulg określoną w § 8 pkt 4 powołanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 grudnia 1975 r. z 50.000 zł do 100.000 zł z tytułu inwestycji zakończonych po dniu 31 grudnia 1975 r. dla zakładów rzemieślniczych działających na terenie województwa koszalińskiego, objętych wykazem rzemiosł stanowiącym załącznik do rozporządzenia Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług z dnia 30 września 1972 r. (Dz. U. Nr 45, poz. 290, zm. z 1975 r. Nr 7, poz. 39 i z 1976 r. Nr 8, poz. 41). Nie dotyczy to zakładów wyłączonych z ulg inwestycyjnych na podstawie § 1 niniejszej uchwały.

§ 3

Traci moc uchwała Nr 126/1135/73 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie z dnia 7 marca 1973 r. w sprawie ulg podatkowych z tytułu inwestycji dokonanych przez rzemieślników.

§ 4

Wykonanie uchwały powierza się Wojewodzie Koszalińskiemu i organom administracji państwowej stopnia podstawowego.

§ 5

Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1976 roku.

Przewodniczący
Wojewódzkiej Rady Narodowej

Władysław Kozdra

Poz. 14

UCHWAŁA NR II/14/76
Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie
z dnia 23 kwietnia 1976 r.

w sprawie określenia miejscowości na terenie województwa koszalińskiego, w których pobiera się opłatę klimatyczną.

Na podstawie art. 26 ust. 3 ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o niektórych podatkach i opłatach terenowych (Dz. U. Nr 45, poz. 229), Wojewódzka Rada Narodowa na wniosek Wojewody Koszalińskiego uzgodniony z Przewodniczącym Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki uchwala co następuje:

§ 1

W następujących miejscowościach posiadających walory turystyczne, pobiera się opłatę klimatyczną:
1) **w miastach**
— Czaplinek
— Darłowo
— Szczecinek
2) **w miejscowościach**
— Piaseczno i Stare Drawsko — w gminie Czaplinek,
— Bukowo Morskie i Dąbki — w gminie Darłowo;
— Dźwirzyno, Niekanin i Zieleniewo — w gminie Kołobrzeg;
— Chłopy, Gąski, Łazy, Mielenko, Mielno, Sarbinowo i Unieście — w gminie Mielno;
— Sianożęty i Ustronie Morskie — w gminie Ustronie Morskie.

§ 2

Wykonanie uchwały zleca się właściwym miejskim i gminnym radom narodowym.

§ 3

Traci moc uchwała nr 7/64 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie z dnia 27 I 1964 r. w sprawie określenia miejscowości na obszarze województwa koszalińskiego, w których pobiera się opłatę uzdrowiskową (Dz. Urz. WRN w Koszalinie Nr 2 poz. 4).

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie.

Przewodniczący
Wojewódzkiej Rady Narodowej

Władysław Kozdra

Poz. 15

ZARZĄDZENIE
Inspektoratu Żeglugi Śródlądowej w Gdańsku
z dnia 15 kwietnia 1976 r.

w sprawie lokalnych przepisów żeglugowych na śródlądowych drogach wodnych

Na podstawie zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 3.10.1975 r. w sprawie lokalnych przepisów żeglugowych na śródlądowych drogach wodnych (Dz. Taryf i Zarządzeń Komunikacyjnych Nr 21 poz. 110) zarządza się co następuje:

§ 1. **Wymiary statków, pociągów holowniczych i zestawów pchanych.**

1. Na następujących odcinkach dróg wodnych można uprawiać żeglugę jednostkami pływającymi, które nie mogą przekraczać niżej określonych wymiarów:
   1) w porze dziennej:

Lp.	Drogi wodne	Statki pojedyncze		Pociągi holownicze			Zestawy pchane	
		długość m	szerokość m	długość m	szerokość m	orientacyjny skład pociągów holowniczych	długość m	szerokość m
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1.	Rzeka Wisła od km 719,9 do morza							
	1) jazda w dół rzeki							
	a) przy stanie wody na wodowskazie w Toruniu powyżej 2,5 m	bez ogr.	bez ogr.	300	25	holownik i barki do pięciu w członie	113	25
	b) przy stanie wody na wodowskazie w Toruniu poniżej 2,5 m	bez ogr.	bez ogr.	250	20	holownik i barki do pięciu w członie	113	20
	2) jazda w górę rzeki							
	a) przy stanie wody na wodowskazie w Toruniu powyżej 2,5 m	bez ogr.	bez ogr.	600	16	holowniki i barki załadowane w pasie pojedynczym, albo puste po dwie w członach	150	16
	b) przy stanie wody na wodowskazie w Toruniu poniżej 2,5 m	bez ogr.	bez ogr.	450	16	j.w.	113	16
2.	Rzeka Martwa Wisła	65	12	450	16	j.w.	150	16
3.	Rzeka Szkarpawa	60	12					
	1) barki załadowane			500	11	holownik i barki w pasie pojedynczym	150	12
	2) barki puste			300	11		113	12
4.	Rzeka Wisła Królewiecka	60	6	200	6	j.w.	60	6
5.	Rzeka Święta Tuga							
	1) od km 0,0 do 11,8	27	3,5	90	3,5	j.w.	—	—
	2) od km 11,8 do rz. Szkarpawy	45	6	200	6	j.w.	60	6
6.	Rzeka Nogat	55	9	200	9	j.w.	113	9
7.	Rzeka Elbląg	bez ogr.	9	200	10	holowniki i barki w pasie pojedynczym	113	9
8.	Kanał Jagielloński	55	9	150	9	j.w.	113	9
9.	Kanały Systematu Warmińskiego	27	3,30 / 2,60	100	3,30 / 2,60	j.w.	—	—
10.	Szlak żeglowny jeziora Drużno	bez ogr.	8	200	10	j.w.	113	8
11.	Rzeka Dzierzgoń	30	4,5	150	8	j.w.	60	8
12.	Rzeka Fiszówka	30	4,5	90	5	j.w.	—	—
13.	Rzeka Pasłęka	30	4,5	90	5	j.w.	—	—
14.	Rzeka Drwęca od m. Lubicz do ujścia do rz. Wisły — tylko w górę rzeki (w dół tylko samospławem)	30	4,5	50	4,5	holownik i jedna barka	—	—
15.	Jezioro Wdzydzkie	bez ogr.	bez ogr.	—	—	—	—	—
16.	Jezioro Łebsko	”	”	—	—	—	—	—
17.	Jezioro Jamno	”	”	—	—	—	—	—
18.	Jezioro Trzesiecko	”	”	—	—	—	—	—
19.	Jezioro Raduń	”	”	—	—	—	—	—

2) w porze nocnej:

Lp.	Drogi wodne	Statki pojedyncze		Pociągi holownicze			Zestawy pchane	
		długość m	szerokość m	długość m	szerokość m	Orientacyjny skład pociągów holowniczych	długość m	szerokość m
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1.	Rzeka Wisła od km 719,9 do ujścia do morza							
	1) jazda w dół rzeki bez względu na stan wody	bez ogr.	bez ogr.	—	—	ruch pociągów holowniczych zabroniony	84	10
	2) jazda w górę rzeki							
	a) przy stanie wody na wodowskazie w Toruniu powyżej 2,5 m	bez ogr.	bez ogr.	400	16	holownik i barki załadowane w pasie pojedynczym, albo puste po dwie w członach	113	16
	b) przy stanie wody na wodowskazie w Toruniu poniżej 2,5 m	bez ogr.	bez ogr.	300	16	j.w.	113	16
2.	Rzeka Martwa Wisła	65	12	450	16	j.w.	113	16
3.	Rzeka Szkarpawa	60	12					
	1) barki załadowane			300	10	holownik i barki w pasie		
	2) barki puste			200	10	pojedynczym	100	10
4.	Rzeka Nogat	55	9	150	9	j.w.	100	9
5.	Rzeka Elbląg	55	9	150	9	j.w.	100	9
6.	Kanał Jagielloński	55	9	100	9	j.w.	100	9

2. Niezależnie od stosowania określonych niniejszym zarządzeniem wymiarów i składów pociągów holowniczych i zestawów pchanych, kierownicy tych obiektów pływających obowiązani są w warunkach uciążliwych dla żeglugi zmniejszyć odpowiednio pociągi holownicze i zestawy pchane jeżeli jest to konieczne ze względów bezpieczeństwa żeglugi, gdyby nawet to nie było wymagane odpowiednim oznakowaniem drogi wodnej.
3. Zanurzenie statków winno odpowiadać warunkom drogi wodnej. Statki mogą być załadowane nie więcej, niż na to pozwala stan wody na odcinku drogi wodnej, na którym statek zamierza odbyć podróż. Największe zanurzenie powinno być co najmniej o 10 cm mniejsze od tranzytowej głębokości i nie może przekraczać dolnej krawędzi znaku wolnej burty.

§ 2 **Szybkość jazdy statków.**

1. Na rzece Wiśle od km 719,9 do ujścia do morza, na rzece Martwej Wiśle oraz na otwartych jeziorach Systematu Warmińskiego, na jeziorach Wdzydzkie, Łebsko, Jamno, Trzesiecko i Raduń nie ogranicza się szybkości statków.
2. Na podanych niżej odcinkach śródlądowych dróg wodnych szybkość jazdy statków nie może przekroczyć:

1)	na rzece Nogat od km 8 do ujścia do Zalewu Wiślanego	16	km/godz.
2)	„ „ „ od km 0 do km 8	10	„
3)	„ „ Szkarpawie	15	„
4)	„ „ Wiśle Królewieckiej	13	„
5)	„ „ Fiszówce	8	„
6)	„ „ Święta Tuga od km 0 do km 11,8	7	„
7)	„ „ „ „ od km 11,8 do rz. Szkarpawy	10	„
8)	„ „ Pasłęce	10	„
9)	„ „ Dzierzgoń	8	„
10)	„ „ Drwęcy od ujścia do rz. Wisły do m. Lubicz	7	„
11)	„ kanałach Systematu Warmińskiego	8	„
12)	„ Kanale Jagiellońskim	10	„
13)	„ jeziorze Drużno	17	„

3. Niezależnie od ograniczenia szybkości jazdy statków, o którym mowa w ust. 2, obowiązuje nakaz ograniczenia szybkości w innych miejscach tego wymagających — w takim stopniu, aby wytwarzana fala nie stanowiła niebezpieczeństwa dla statków, budowli i urządzeń wodnych.

§ 3 **Uprawianie żeglugi samospławem.**

1. Dopuszcza się do uprawiania żeglugi samospławem na następujących drogach wodnych:
   1) rzeka Wisła od km 719,9 do ujścia do morza
   2) „ Drwęca od km 10 w m. Lubicz do ujścia do rz. Wisły

   Na rzecze Drwęcy samospławu mogą dokonywać tylko pojedyncze statki.
2. W czasie uprawiania żeglugi samospławem kierownicy spławianych statków winni zachować jak najdalej idące środki ostrożności.
3. Ruch statków samospławem w porze nocnej jest zabroniony.

§ 4 **Przejazd przez śluzy, pochylnie i mosty zwodzone.**

1. Przy zbliżaniu się do śluzy, pochylni względnie mostu zwodzonego należy w odległości 200 m dać sygnał dźwiękowy — jeden długi dźwięk. W przypadku niezauważenia tego sygnału na śluzie, pochylni czy moście zwodzonym, należy zatrzymać się przed śluzą, pochylnią czy mostem zwodzonym w miejscu oznaczonym znakiem nakazu zatrzymania się, a następnie powtórzyć sygnał.
2. W miejscach przeznaczonych na postój statków przed śluzami i pochylniami organ utrzymujący drogi wodne zapewni odpowiednią ilość dalb i pali dla dobijania i cumowania statków oraz ustawi znaki wskazujące miejsce postoju.
3. W przypadku podejścia statków do mostu zwodzonego z obu stron naraz, obsługa mostu reguluje kolejność przechodzenia tych statków wystawieniem osobno na każdej ze stron mostu odpowiedniego układu znaków.
4. Śluzowanie odbywa się według kolejności przybycia do śluzy względnie pochylni.
5. Z pierwszeństwa śluzowania korzystają statki:
   1) będące w akcji ratowniczej lub interwencyjnej
   2) pasażerskie regularnych linii
   3) oznaczone znakiem pierwszeństwa przejazdu.

§ 5 **Sygnalizacja dźwiękowa statków w pociągu holowniczym.**

W celu porozumiewania się pomiędzy statkami pociągu holowniczego ustala się następujące sygnały dźwiękowe:
1) rozpoczęcie jazdy — podniesienie kotwic — jeden krótki, dwa długie i jeden krótki dźwięk (. — — .);
2) przygotowanie do zakończenia jazdy — jeden długi, trzy krótkie i jeden długi dźwięk (— . . . —);
3) rzucić kotwice — jeden długi i trzy krótkie dźwięki (— . . .);
4) rzucić hol — jeden krótki, jeden długi i jeden krótki dźwięk (. — .).

§ 6 **Oznakowanie statków.**

1. Zobowiązuje się wszystkich właścicieli statków małych i statków sportowych oraz turystycznych do oznakowa-

nia swoich statków w taki sposób, aby z umieszczonych w odpowiednich miejscach napisów wynikało poza nazwą statku, do kogo statek należy, oraz gdzie i pod jakim numerem statek jest zarejestrowany.

2. Zobowiązuje się właścicieli przewozów międzybrzegowych do oznakowania tych statków przez wymalowanie burt farbą koloru pomarańczowego — sygnałowego.

§ 7 **Oznakowanie śródlądowych dróg wodnych**

1. Na jeziorach i szczytowych odcinkach kanałów żeglugowych łączących dwie rzeki za prawą stronę szlaku uważa się stronę prawą linii biegnącej w kierunku od wschodu na zachód, względnie od południa na północ — przeciwną stronę uważa się za lewą.
Na jeziorach i kanałach Systematu Warmińskiego obowiązuje odmienny sposób oznakowania stron według kierunków biegnących z Miłomłyna do Elbląga, do Ostródy oraz do Iławy i Zalewa.
2. Właściciele utrzymujący mosty krzyżujące się z drogami wodnymi mają obowiązek oznakowania tych mostów znakami żeglugowymi, działając w tym zakresie w porozumieniu z terenowymi organami administracji dróg wodnych.
3. Organy utrzymujące mosty zobowiązane są do budowy, napraw i konserwacji pali, dalb, obelkowań itp. zabezpieczeń przejść żeglownych pod tymi mostami.

§ 8 **Postój, wymiary i wyposażenie tratw.**

1. Tratwy zatrzymujące się na postój nie mogą tarasować szlaku żeglownego. W tym celu należy ustawiać je poza szlakiem żeglownym w taki sposób, aby nie stanowiły przeszkody dla żeglugi i spławu.
Na wodach skanalizowanych tratwy powinny być ustawiane w pasach przy jednym brzegu, o szerokości nie przekraczającej 1/3 szerokości szlaku żeglownego.
2. Poszczególne obszary wód zajęte stojącymi tratwami winny być oznakowane tablicami z napisem wskazującym właściciela tratw oraz jego adres.
3. Tratwy stojące na wodzie winny znajdować się pod stałą opieką. Dozorcy winni przebywać na powierzonych im tratwach albo w ich pobliżu. Właściciele tratw obowiązani są zaopatrzyć dozorców w odpowiedni sprzęt, jak liny, łodzie, sprzęt ratunkowy itp.
Jeden dozorca może dozorować tratwy na długości do 1 kilometra.
4. Dopuszczalne wymiary tratw ustala się jak następuje:

Lp.	Drogi wodne	Długość m.	Szerokość m
1.	Systemat Warmiński		
	1) jeziora	bez ogr.	10
	2) kanały	100	3
2.	Rzeka Pasłęka	100	3
3.	„ Słupia	75	3
4.	„ Drwęca	100	5
5.	„ Wda	100	5

Na innych drogach wodnych można holować i spławiać tratwy po uzyskaniu zezwolenia Inspektoratu Żeglugi Śródlądowej w Gdańsku i na warunkach określonych w tym zezwoleniu.
5. Długość poszczególnych tablic nie powinna przekraczać 30 mb. Szerokość tablic i pasów powinna być taka aby zapewniała swobodne i bezpieczne przejście przez przęsła mostów oraz śluzy drogi wodnej, na której odbywa się spław.
6. Wymiary tratw transportowanych drogami wodnymi w postaci pęczków nie mogą przekraczać dopuszczalnych wymiarów tablic, a ponadto zanurzenie pęczków nie może przekraczać 1 metra.
7. Tratwy winny być wyposażone co najmniej w następujący sprzęt:
   1) drygawki — po 1 na końcach pasa
   2) szreki — po 1 na przodzie, w środku i na końcu pasa
   3) liny stalowe wzgl. konopne o dług. 30 mb. po 1 na każde 50 mb. pasa
   4) bosaki — po 1 na każdego członka załogi
   5) drągi — po 1 na każdego członka załogi
   6) kolce na buty po 1 parze dla każdego członka załogi
   7) pas ratunkowy po 1 szt. dla każdego członka załogi
   8) 1 koło ratunkowe z rzutką
   9) apteczka pierwszej pomocy z wyposażeniem
   10) 1 łódź towarzysząca z kompletnym wyposażeniem
   11) 1 trąbka sygnalizacyjna
   12) 2 latarnie białe naftowe
   13) 1 topór
   14) komplet flag sygnalizacyjnych

§ 9 **Sprzęt połowowy.**

1. Sprzęt połowowy stawiany na drodze wodnej a szczególnie sieci nie może przegradzać szlaku żeglownego w sposób uniemożliwiający przechodzenie statków. Dotyczy to zarówno pory dziennej jak i nocnej.
2. Spławianie sieci na szlaku żeglownym nie może stanowić przeszkody dla ruchu statków.
3. W przypadku niezbędnej konieczności podyktowanej specjalnymi warunkami odłowu ryb, zezwala się na krótkotrwałe przegradzanie kanałów żeglugowych pod warunkiem stałego dozorowania takiej przegrody przez dyżurującego rybaka zaopatrzonego w łódź, oraz sprzęt sygnalizacyjny w postaci czerwonej chorągiewki a w porze nocnej czerwonego światła.
Na żądanie zbliżających się statków sieć musi być usunięta aby dać wolną drogę dla przejścia tych statków.

§ 10 **Uprawianie żeglugi w porze zimowej.**

Dopuszcza się do uprawniania żeglugi w porze zimowej w czasie zalodzenia na rz. Martwej Wiśle na odcinku od km 6,0 w m. Wiślinki do km 18.23 (wschodnia krawędź mostu kolejowego) w Gdańsku pod warunkiem:
1) zastosowania do tego celu statków o odpowiedniej konstrukcji kadłuba, pędników i sterów,
2) zabezpieczenia odpowiedniego statku (lodołamacza) dla ewentualnego udzielenia pomocy statkom, które uwięzły w lodach,
3) odpowiedniego wytyczenia szlaku żeglownego stosownie do warunków zimy,
4) w przypadku zaistnienia wyjątkowo niesprzyjających warunków zalodzenia spotęgowanego silnym mrozem i zawiejami śnieżnymi żegluga winna ulec zawieszeniu.

§ 11 **Statki inspekcyjne.**

1. Statki inspekcyjne należące do Inspektoratów Żeglugi Śródlądowej oraz statki będące w akcji ratowniczej lub interwencyjnej zwolnione są od przestrzegania postanowień niniejszych przepisów, jeżeli wymagane to jest wykonywaniem zadań służbowych w interesie bezpieczeństwa żeglugi.
2. Statki inspekcyjne określone w ust. 1 mogą oprócz niebieskiego migającego światła używać podczas wykonywania swych zadań, sygnału dźwiękowego nadawanego syreną o zmiennym nasileniu głosu — jako sygnału ostrzegawczego.
3. Zabrania się innym statkom poza wymienionymi w ust. 2 używania syreny o zmiennym nasileniu głosu — nie dotyczy do statków Milicji Obywatelskiej, Wojsk Ochrony Pogranicza i Marynarki Wojennej.

§ 12 Traci moc zarządzenie Inspektoratu Żeglugi Śródlądowej w Gdańsku z dnia 27 maja 1967 r. w sprawie lokalnych przepisów żeglugowych na śródlądowych drogach wodnych (Dz. Urzędowy WRN w Gdańsku Nr 10).

§ 13 Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik
Inspektoratu Żeglugi Śródlądowej
w Gdańsku
Marian Szyc

Poz. 16

OGŁOSZENIE
Dyrektora Wydziału Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska Urzędu Wojewódzkiego w Koszalinie

o założeniu ewidencji gruntów w m. Kołobrzegu

Na podstawie art. 14 ust. 2 dekretu z dnia 2 lutego 1955 roku o ewidencji gruntów i budynków (Dz. U. Nr 6, poz. 32) — Wydział Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska Urzędu Wojewódzkiego w Koszalinie podaje do publicznej wiadomości, że została założona ewidencja gruntów dla obrębów położonych w granicach m. Kołobrzegu.

Stosownie do art. 10 powołanego dekretu, właściciele gruntów oraz osoby, w których władaniu znajdują się grunty, obowiązani są zgłaszać wszystkie zmiany danych o gruntach do Rejonowego Biura Geodety Miejskiego w Kołobrzegu **w ciągu 4 tygodni** od daty powstania tych zmian.

Tryb postępowania przy zgłaszaniu zmian normuje rozporządzenie Ministrów Rolnictwa i Gospodarki Komunalnej z dnia 20 lutego 1969 r. (M.P. Nr 11, poz. 98).

Kto będąc zobowiązany do zgłoszenia zmiany danych objętych ewidencją gruntów nie zgłosi jej do Rejonowego Biura Geodety Miejskiego w Kołobrzegu w ciągu 4 tygodni od daty powstania zmiany, podlega karze grzywny do 3000 złotych. Orzekanie następuje w trybie przepisów kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Z up. Wojewody
Marek Kutyłowski
Dyrektor Wydziału

Poz. 17

OGŁOSZENIE
Dyrektora Wydziału Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska Urzędu Wojewódzkiego w Koszalinie

o ustaleniu listy biegłych do spraw wyceny nieruchomości w postępowaniu wywłaszczeniowym

W związku z art. 6 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości (Dz. U. z 1974 roku Nr 10, poz. 64) podaję do wiadomości pełną listę biegłych do spraw wyceny nieruchomości w postępowaniu wywłaszczeniowym według stanu na dzień 30 kwietnia 1976 r.:

I. Biegli z zakresu wyceny zabudowań

Lp	Nazwisko i imię	Stopień naukowy tytuł zawod.	Miejsce zamieszkania	Decyzja o powołaniu na biegłego	
				nr	z dnia
1	2	3	4	5	6
1.	Aziukiewicz Roman	mgr inż.	Koszalin, ul. Traugutta 2/6	III-003-4/76	28 IV 76
2.	Buchwald Ryszard	inż. arch.	Koszalin, ul. Podgórna 26/19	III-63-5/74	21 II 74
3.	Chmara Zdzisław	inż	Koszalin, ul. Broniewskiego 12/7	III-003-4/76	28 IV 76
4.	Czarnecki Antoni	mgr inż.	Koszalin, ul. Bałtycka 35/6	III-63-5/74	21 II 74
5.	Grochowski Franciszek	inż.	Koszalin, ul. Zwycięstwa 87/14	„	„
6.	Iwanicki Lech	inż.	Szczecinek, ul. M. Buczka 33b	„	„
7.	Janiszewski Edward	inż. arch.	Koszalin, ul. Kniewskiego 2/1	„	„
8.	Jung Mirosław	inż.	Koszalin, ul. Kaszubska 27/9	III-003-4/76	28 IV 76
9.	Kobyliński Jan	inż.	Koszalin, ul. Żeromskiego 44/2	III-63-5/74	21 II 74
10.	Korpal Edwin	mgr inż. arch.	Sianów, ul. Mickiewicza 14/2	III-63-5/74	21 II 74
11.	Łobacz Witold	inż. arch.	Słupsk, ul. M. Buczka 16	III-63-5/74	21 II 74
12.	Mach Henryk	inż.	Koszalin, ul. Podgórna 35/11	III-63-5/74	21 II 74
13.	Mikołajczyk Tadeusz	inż.	Koszalin, ul. Zwycięstwa 301	III-003-4/76	28 IV 76
14.	Mieczkowski Ryszard	inż.	Koszalin, ul. M. Buczka 7/2	III-63-5/74	21 II 74
15.	Naja Zdzisław	mgr	Szczecinek, ul. Łódzka 11/1	„	„
16.	Ostręga Kazimierz	mgr inż. arch.	Słupsk, ul. Zamenhoffa 5/15	„	„
17.	Perzyński Zbigniew	mgr inż.	Koszalin, ul. Zwycięstwa 87/13	„	„
18.	Popik Ryszard	mgr inż.	Koszalin, ul. Lechicka 28/2	„	„
19.	Zuchowicki Waldemar	mgr inż.	Koszalin, ul. Hanki Sawickiej 8/14	„	„
20.	Chyb Zenon	mgr inż.	Koszalin, ul. Rejtana 13	III-003-4/76	28 IV 76
21.	Niedzin Wincenty	inż.	Koszalin, ul. Emilii Gierczak 4/5	„	„
22.	Sobański Czesław	inż.	Koszalin, ul. Budowniczych 19/10	„	„
23.	Smoliński Zbigniew	inż.	Kołobrzeg, ul. Grochowska 49/6	„	„
24.	Szczerbińska Honorata	mgr inż. arch.	Koszalin, ul. Kniewskiego 16/13	„	„

II. Biegli w zakresie wyceny gruntów i upraw rolnych

25.	Akucewicz Tadeusz	mgr inż.	Szczecinek, ul. Kopernika 23A/13	III-63-5/74	21 II 74
26.	Berezowski Albert	inż.	Kołobrzeg, ul. Grochowska 5H/5	„	„
27.	Dylewski Jan	inż.	Koszalin, ul. Chopina 15/8	„	„
28.	Jełowicki Feliks	mgr inż.	Koszalin, ul. Partyzantów 23b/5	GT.003-4/76	28 IV 76
29.	Janiszewski Józef	mgr inż.	Koszalin, ul. Partyzantów 23/7	III-63-5/74	21 II 74
30.	Jasiakiewicz Włodzimierz	mgr inż.	Koszalin, ul. Kniewskiego 72/2	„	„
31.	Kaczmarek Tadeusz	mgr	Koszalin, ul. Traugutta 6B/7	„	„
32.	Krupiński Zygmunt	mgr inż.	Koszalin, ul. Zubrzyckiego 1c/2	„	„
33.	Mrożewski Kazimierz	inż.	Kołobrzeg, ul. Wojska Polskiego 16/4	GT.003-4/76	28 IV 76
34.	Podsiad Antoni	inż.	Koszalin, ul. Przemysłowa 4/2	III-63-5/74	21 II 74
35.	Wójcik Stanisław	mgr inż.	Koszalin, ul. Przemysłowa 2/1	„	„

III. Biegli z zakresu ogrodnictwa

1	2	3	4	5	6
36.	Gronek Marian	mgr inż.	Dworek, Sadowniczy Zakł. Doświad.	III-63-5/74	21 II 74
37.	Olszewska Czesława	mgr inż.	Koszalin, ul. Broniewskiego 4/14	„	„
38.	Olszewski Jan	mgr inż.	Koszalin, ul. Bogusława II 2b/5	GT.003-4/76	28 IV 76
39.	Miarke-Słowik Kazimiera	inż.	Koszalin, ul. Zwycięstwa 147/4	III-63-5/74	21 II 74
40.	Sawka Maria	mgr inż.	Koszalin, ul. Kasprzaka 2/23	„	„
41.	Wojtyniak Barbara	mgr inż.	Koszalin, ul. W. Wasilewskiej 12/29	„	„

IV. Biegli z zakresu leśnictwa

42.	Janczyszyn Sławomir	inż.	Sianów, Nadl. Karnieszewice	III-63-5/74	21 II 74
43.	Kubiak Czesław	inż.	Szczecinek, ul. Kościuszki 1/3 m. 14	„	„
44.	Król Janusz	mgr inż.	Koszalin, ul. Ks. Anastazji 13/6	„	„

V. Biegli z zakresu geologii

45.	Graczyk Bogusław	mgr	Koszalin, ul. Wojska Polskiego 59/12	GT.003-4/76	28 IV 76

VI. Biegli z zakresu melioracji wodnych

46.	Wianecki Stefan	mgr inż.	Koszalin, ul. Chopina 19/7	III-63-5/74	21 II 74

Z dniem opublikowania niniejszego ogłoszenia przestaje obowiązywać lista biegłych, zamieszczona w Dz. Urz. WRN Nr 4, poz. 20 z 1974 r.

Z up. Wojewody
Z-ca Dyrektora Wydziału
Rajmund Lutomski

WARUNKI PRENUMERATY Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie. Opłata roczna za prenumeratę 1 egz. Dz. Urz. WRN ze skorowidzem 18,— zł, opłata półroczna bez skorowidza — 10,— zł. Opłatę za prenumeratę należy uiszczać z góry w Narodowym Banku Polskim — II Oddział Miejski w Koszalinie, konto Nr 33024-1759-224. O dokonaniu wpłaty na prenumeratę należy zawiadomić Wydział Budżetowo-Gospodarczy Urzędu Wojewódzkiego w Koszalinie ul. A. Lampego Nr 34, podając równocześnie za jaki okres i za ile egzemplarzy uiszczono opłatę oraz pod jakim adresem należy kierować wysyłkę. Rachunków nie wystawia się.

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego — Urząd Wojewódzki w Koszalinie, ul. A. Lampego 34

PZG Koszalin D-806 700 A-4 Cena zł 1,80